

9:e söndagen efter trefaldighet 230806 Samlande rubrik: Goda förvaltare

Luk 16:1-13 Han sade också till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.' Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.'« Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör. Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket .Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er? Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

Strävan efter makt, samt svaghet och falskhet, är karaktärer som går hand i hand. I dagens bibliska allmänbildning lyfter vi fram två falska eller korrupta domare.

Vi börjar med frågan: Hur kunde Guds son berömma en ohederlig förvaltare???

Vi repeterar Jesu ord: « *Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt.* » Svaret kan anas i nästa mening:

Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör. Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket

I klartext: Jaga inte efter pengar. Använd det du kan avvara till nytta för andra. Det går inte att köpa sig fri från sjukdomar och död. I kistan saknar de värde.

Vi antar att den rike mannen var godsägare, eftersom den **påstått ...** förskingrade egendomen var olivolja och spannmål.

Förvaltaren **beskylldes** för förskingring. Den första frågan som vi bör ställa blir: Varför underlät godsägaren att åtala och få en dom på återbetalning? Genom godsägarens avskedande omöjliggjorde han ju förutsättningarna för återbetalning.

Nästa fråga: Vem beskyllde förvaltaren för förskingring och varför??

Svaret på den frågeställningen har vi inte, men vi kan reflektera över vad penningbegär medför, när vi tar del av Paulus råd till en ung församlingsföreståndare:

1 Tim 6:9-11 De som vill bli rika låter sig snärjas av frestelsen och faller offer för alla de dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång. Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande. Men du som tillhör Gud, håll dig borta från sådant. Sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet.

Inför de här orden påminns du och jag om två dagliga – kanske omedvetna - val:

- Inför varje ny dag väljer jag medvetet att vara Jesu lärjunge, för att bidra med något gott, för att inte tappa bort min tro och slutligen gå förlorad.
- Alternativt avstår jag omedvetet från att vara Jesu lärjunge, för att i stället låta jagandet efter mer pengar vara det som huvudsakligen styr mitt liv.

I vår tid minns de flesta Mona Sahlins olycksaliga tobleroneköp, där hon hamnade i förvaltarens belägenhet. Hon blev av med jobbet, sin karriär och sin heder.

Den unge församlingsföreståndaren Timoteus fick rådet att hålla uppdraget obefläckat och klanderfritt. Sannolikt för att inte hamna i förvaltarens eller Mona Sahlins situation. Paulus fortsätter sitt brev till Timoteus så här:

*1 Tim 6:12-14 Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen. Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus, som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen – **håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt** till vår herre Jesu Kristi ankomst,*

Vem var då den förste av de falska domarna?

Svaret blir: Godsägaren. Genom sin rikedom hade godsägaren makten – med stöd av obevisade beskyllningar - döma sin förvaltare till social och ekonomisk misär. **Varför** struntade godsägaren i pengarna genom att endast begära att förvaltaren lämnade in sina bokföringsböcker? **Varför** inte granska bokföringen först för att därefter avskeda? En dom - grundad på elaka påståenden - är rutten och falsk.

Den andre domaren är Pilatus. I hans befattning ingick att utfärda korrekta domar!

Pilatus skulle upprätthålla den romerska lagens krav på bevis. Enklast denna torsdagskväll, var att låta den skrämmande lynchmobben få igenom sin vilja. För att snabbt verkställa det justitiemord han i sin maktposition beslutat, skickade han med sina soldater som fick genomföra korsfästelsen. Vi läser hur domen gick till:

*Joh 19:15-16 Då ropade **de**: »Bort med honom! Korsfäst honom!« Pilatus frågade: »Skall jag korsfästa er kung?« Översteprästerne svarade: »Vi har ingen annan kung än kejsaren.« Då utlämnade han Jesus åt dem till att korsfästas. De tog honom alltså med sig.*